

sætninger, for at der kunne fastholdes en rummelig økonomi i orlovsordningerne, faldet væk.

Derfor vil jeg godt spørge regeringspartierne: Vil man være villig til igen at diskutere også økonomien i orlovsordningerne?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Når vi fra konservativ side i dag generelt udtalte os om, at vi følte, at det var de familiemæssige værdier, der havde problemer, og at det generelt ikke var økonomien, så er hr. Villy Søvndal hurtigt ude med riven og siger, at det må man se på.

Nu får vi hele tiden at vide, at man skal være konkret, og man har fået tæv for økonomien i dag. Hvad er det, hr. Villy Søvndal ønsker i kroner og ører på det her område? Hvilke satser løber det op i, når man spørger, hvad vi vil gøre for at hjælpe de lavtlønnede?

Vi ønsker at føre en aktiv erhvervs politik fra V's og K's side, og vi ønsker også fra konservativ side at indføre et beskæftigelsesfradrag. Vi ved godt, at det med at stå på det nederste trin af lønstigen er en overgang, og så arbejder man sig opad. Men i dag har politikerne i det her hus jo skruet nogle regler sammen, så vi hele tiden taler om samspilsproblemer.

Med hensyn til Rockwool Fonden kan man jo også dokumentere, at der indimellem desværre ikke er noget incitament for at få et job.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det var til hr. Villy Søvndals bemærkninger om omsorgsdage, og jeg vil godt bede hr. Hardy Hansen, som var heroppe før, om også at høre lidt efter.

Det var jo sådan engang her i starten af 1990'erne, at vi havde en konservativ finansminister. Han er glemt nu – i hvert fald i den aktuelle debat – men han gik faktisk foran, idet han, da han skulle lave overenskomster på det offentlige arbejdsmarked, sagde: Vi vil gerne inden for en bestemt sum skæve dele til fordel for børnefamilierne. Og der blev skævdelt til fordel for børnefamilierne, idet man fik fuld løn under barsel i den offentlige sektor – det har så også bredt sig til kommunerne – og man fik, og det er dér, jeg kommer ind på hr. Villy Søvndals tale, omsorgsdage. Man har nu 10 omsorgsdage i den offentlige sektor.

Et af vore bud til overenskomstparterne ikke bare ved denne her overenskomst, men også

næste år og næste år igen, for nu har vi jo delte overenskomster for forskellige områder, kunne være, at man tog dele ud, startede et sted og så sagde: Omsorgsdage kan også godt være betalt af arbejdsmarkedets parter.

Det her er på en eller anden måde en slags fedtspil: Hvem skal betale det? Det kan altså ikke lande i de offentlige kasser alt sammen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg mener, at samfundet og også staten har et ansvar for de rammer og vilkår, som børn og børnefamilierne har. Og den regulering, der er for, hvor staten og samfundet tager ansvar for og også i visse tilfælde tager ansvar fra familierne, er faktisk ganske veludbygget i Danmark. Når det så er sagt, vil jeg godt spørge hr. Villy Søvndal om to ting:

Anerkender SF, at hovedparten af de problemer, der kan hjælpe i børnefamiliernes hverdag i forhold til arbejdslivet, er aftalestof? Vil SF anerkende, at det er noget, der aftales i overenskomster, i lokalaftaler og udformes i personalepolitikken?

Det andet er – det hørte jeg ikke, men det kan være, jeg ikke hørte ordentlig efter – om hr. Villy Søvndal vil definere, hvad SF mener, at forældreansvaret indebærer, og hvor langt det rækker. Anerkender SF, at forældre har et ansvar, og at man ikke i alle situationer og forhold fra samfundets eller fra andres side skal kompensere for den ændring, der sker i livet, når man får børn?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg starter bagfra. Til hr. Jan Petersen: Ja, selvfølgelig. SF anerkender, at forældre har et ansvar. SF har oven i købet den anskuelse, at de mest opretstående af de voksne er dem, der har det største ansvar, og dem, der er mest på knæ, er dem, som vi i et civiliseret velfærdssamfund går ind og støtter mest.

Vi anerkender også, at en stribe af det her er aftalestof. Men netop de områder, som jeg drog frem som konkrete lovgivningsområder – de dårligst stillede forsørgere, den dårlige kvalitet i SFO-ordninger osv., osv. – er jo offentlige områder. Det er vores ansvar. Vi kan ikke tvære det hele af på arbejdsmarkedet. Det forestiller jeg mig heller ikke hr. Jan Petersen mener.